

VERSLAG BOEKBESPREKING 26 FEBRUARI 2008

Aanwezig: Gerda, Thea, Janny, Annelies, Wil en Marné

Wij bespreken het boek: Een Spaans hondje, door Rascha Peper.

Reacties;

Gerda vindt het boek mooi, zij herkent de stijl van eerder gelezen boeken, in het begin komt het boek wat warrig over.

Thea heeft het twee keer gelezen, de tweede keer vond zij het wel mooi met leuke dingen erin.

Janny vond het een wel aardig boek maar niet echt mooi en vrij langdradig. Er zaten wat veel toevaligheden in en de schrijftrant spreekt haar niet erg aan.

Annelies heeft het als boeiend maar ook wel warrig ervaren.

Wil vond het een sfeervol boek met goed uitgewerkte familiebanden maar het verhaal niet heel boeiend.

Marné had eindelijk een heerlijk leesbaar boek met spanning, humor en goed beschreven karakters.

Rascha Peper is op 1 januari 1949 geboren, de naam is een pseudoniem. Zij heeft Nederlands gestudeerd, is lerares geweest en zij heeft in Wenen en New York gewoond. Zij is erg ziek geweest en zij heeft gezegd: "De essentie van schrijven is vechten tegen de dood".

Thema's in haar boeken zijn vaak dood, liefde, passie, gestoorde mensen, water en zand. Zij haalt haar ideeën vaak uit krantenknipsels.

Haar debuut was "De waterdame", later nog:

Wie scheep gaat (experiment over badeendjes);

Oesters (schelpen en zand);

Rico's vleugels;

Russisch blauw (over research naar de Romanovs);

Vingers van marsepein, haar laatste boek.

Het boek verhaalt van 3 broers, Felix en Victor, gevoelsmensen, en Jasper een meer rationeel figuur. Zij maken het overlijden en de begrafenis van hun moeder mee en gaan daar ieder op hun manier mee om, die dood is de leidraad in het verhaal, en haar hondje dat door Victor wordt meegenomen. De hond wordt een soort verbindende factor.

Hun vader was een beroemd architect, waaraan zij niet kunnen "tippen", en zij dragen hiervan de sporen. Vincent is ook architect maar is na het bouwen van één "follie", daarmee gestopt en is mee gaan doen in het zandsculpturenbedrijf van broer Jasper. Deze broer denkt vooral aan materiële zaken.

Vincent heeft geleden of lijdt nog aan depressiviteit. Zijn vrouw is van hem gescheiden, met zijn dochter heeft hij weinig contact.

Jasper heeft buitenechtelijke verhoudingen.

Felix lijdt aan het syndroom van Gilles de la Tourette, hij woont samen met Pleuntje, een creatieve kunstenaars die hem heel goed aanvoelt.

- 2 -

- Vele verhalen zijn ingevlochten. Het verhaal van de glazen van ex-echtgenote Ella, (materie is vergankelijk, net als zandkastelen).
- De spinsels van de kardinaalsmuts rond het graf van moeder.
- Felix op de toren in Zierikzee, die niet áf is.
- Het bezoek van een hoertje aan Vincent, die eerder een moedertype lijkt om troost te schenken.
- Het maar blijven zitten op een bank van zand door Vincent, waarna hij verdwijnt.

Hij heeft een artikel gelezen over een priester in Spanje die op aanwijzing van Maria een kathedraal aan het bouwen is, al 20 jaar lang.

(Deze kathedraal zien wij als een symbool voor standvastigheid, tegenover de zandsculpturen van SandArt van broer Jasper. Er is ook nog de architectuur van de follies, én die van de bij leven van de priester niet áf komende, kathedraal).

Na een overgeslagen periode van een jaar zien we Vincent terug in Andalusië waar hij meehelpt aan de kathedraal.

Hij werkt daar met veel plezier, de kathedraal is op zich goed gebouwd, slechts de fundamenten moeten worden gestut, en volgestort met beton. Deze manier van redden van de kathedraal wordt door Vincent aangedragen en tenslotte door de priester aangenomen.

Op de kathedraal is een tredmolen geplaatst waarin Vincent ook mee werkt, deze is een soort keerpunt (ronde voorwerpen) waardoor Vincent zich weer identificeert met broer Felix.

Zijn broer Felix en Pleuntje komen in die buurt te wonen (wij vinden dat erg toevallig, en vragen ons af hoe alles wordt betaald).

Pleuntje vindt via de hond (het nu Spaanse hondje) Vincent terug. De hond Knak is zo genoemd n.a.v. een gedicht van Jan Hanlo. Zij communiceren eerst via briefjes aan de halsband van de hond, later durft Vincent zijn broer en vriendin te ontmoeten en vinden zij elkaar in goede harmonie weer.

Het einde wordt verder opengelaten, maar geeft een goede sfeer weer.